Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2012-290 d.d. 17 oktober 2012
(mr. R.J. Paris, mr. J.W.H. Offerhaus en mevrouw mr. A.M.T. Wigger en mevrouw mr. M. Nijland, secretaris)

Samenvatting

Consument en zijn ex-partner zijn beiden hoofdelijk aansprakelijk voor twee gezamenlijke hypothecaire geldleningen bij de bank. Na de scheiding heeft de ex-partner de hypotheeklasten zelfstandig gedragen. De bank heeft in afwijking van haar vaste beleid nog een derde hypothecaire geldlening aan Consument verstrekt. De Commissie is van oordeel dat Consument hier redelijkerwijs niet uit heeft mogen afleiden dat bank in de toekomst nogmaals ten gunste van hem van haar beleid zou afwijken, dat zich zou vertalen in een ontslag uit de hoofdelijke aansprakelijkheid voor de gezamenlijke hypothecaire geldleningen. De vordering wordt afgewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:
- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het verzoek tot geschilbeslechting;
- het verweerschrift van Aangeslotene;
- de repliek van Consument; en
- de dupliek van Aangeslotene;

De Commissie stelt vast dat tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening niet tot oplossing van het geschil heeft geleid en dat partijen het advies van de Commissie als bindend aanvaarden.
Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op vrijdag 21 september 2012. Daar zijn partijen verschenen.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:

2.1. Medio 2003 hebben Consument en zijn toenmalige partner besloten te gaan scheiden. Op dat moment hebben zij een tweetal gezamenlijke hypothecaire geldleningen bij Aangeslotene, waarvoor zij beiden hoofdelijk aansprakelijk zijn.

2.2. Eind 2003 heeft Consument zich in het kader van de financiering van een door hem zelfstandig aan te kopen nieuwbouwwoning tot Aangeslotene gewend. Omdat Consument reeds hoofdelijk aansprakelijk was voor de twee hypothecaire geldleningen, kwam Consument in beginsel niet voor een derde geldlening in aanmerking. Aangeslotene heeft echter op grond van de omstandigheden van het

geval een uitzondering op haar beleid gemaakt en op 12 december 2003 een offerte voor een hypothecaire financiering uitgebracht. In de offerte is vermeld:
"De bank heeft u erop geattendeerd dat de lasten die zijn verbonden aan deze financiering in verhouding tot uw inkomen hoog zijn. De bank heeft u gewezen op de risico's die daaraan zijn verbonden. U heeft jegens de bank verklaard deze risico's acceptabel te achten."
Consument heeft deze offerte op 14 december 2003 voor akkoord ondertekend.

2.3. Op 1 januari 2004 zijn Consument en zijn ex-partner gescheiden. Tijdens de echtscheidingsprocedure zijn Consument en zijn ex-partner in het echtscheidingsconvenant overeengekomen dat de ex-partner met beide dochters in de voormalig echtelijke woning zou blijven wonen. Consument en zijn ex-partner zouden gezamenlijk aansprakelijk blijven voor de hypothecaire geldleningen.

2.4. De ex-partner heeft na de scheiding de hypotheeklasten van de gezamenlijke hypothecaire geldleningen zelfstandig voldaan. Haar inkomen was volgens Aangeslotene onvoldoende om Consument te ontslaan uit de hoofdelijke aansprakelijkheid voor de hypothecaire geldleningen.

2.5. Op 22 oktober 2010 hebben Consument en zijn ex-partner zich tot Aangeslotene gewend en verzocht Consument te ontslaan uit de hoofdelijke aansprakelijkheid voor de gezamenlijke hypothecaire geldleningen. Zij hebben hiertoe alle financiële bescheiden van de ex-partner van Consument overgelegd. Per brief van 31 januari 2011 heeft Aangeslotene dit verzoek afgewezen omdat de ex-partner onvoldoende kredietwaardig is gebleken.

3. Geschil

3.1. Consument vordert dat Aangeslotene hem dient te ontslaan uit de hoofdelijke aansprakelijkheid voor de hypothecaire financieringen op de voormalig echtelijke woning.

3.2. Aan deze vordering legt Consument ten grondslag dat Aangeslotene tekortgeschoten is in haar zorgplicht jegens Consument door hem niet te wijzen op de risico's verbonden aan het mededebiteurschap. Bovendien zou het mededebiteurschap slechts een tijdelijke oplossing zijn. Daarnaast heeft Aangeslotene zich schuldig gemaakt aan overkreditering van Consument en had zij hem nooit zelfstandig een financiering mogen verstrekken. Dit getuigt niet van goed bankierschap.

3.3. Aangeslotene heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

4.1. Tussen partijen is niet in geschil dat Consument blijkens de hypotheekakte hoofdelijk aansprakelijk is voor de hypothecaire geldleningleningen welke hij samen met zijn ex-partner is aangegaan.

4.2. Vaststaat dat Consument op de hoogte was van het feit dat Aangeslotene in afwijking van haar vaste beleid eind 2003 een hypothecaire geldlening aan hem heeft verstrekt.

Daarbij kwam de hoogte van de totale aansprakelijkheid van Consument (derhalve inbegrepen de hoofdelijke aansprakelijkheid voor de financieringen van het pand waarin zijn ex-partner woonde) uitdrukkelijk aan de orde. Het was aldus voldoende duidelijk dat sprake was van een uitzonderlijke situatie. Consument is daarop bovendien nog gewezen in de door hem voor akkoord getekende offerte. De Commissie is van oordeel dat Consument hier redelijkerwijs niet uit heeft mogen afleiden dat Aangeslotene in de toekomst nogmaals ten gunste van hem van haar beleid zou afwijken, dat zich zou vertalen in een ontslag uit de hoofdelijkheid voor de bestaande hypothecaire geldleningen. Ten aanzien van de overkreditering is de Commissie van oordeel dat Aangeslotene zowel gedurende de schriftelijke procedure als ter zitting genoegzaam heeft toegelicht waarom zij in dit specifieke geval van haar vaste norm is afgeweken. Consument heeft dan ook onvoldoende aannemelijk gemaakt dat sprake is geweest van overkreditering en dat de lening niet verstrekt had mogen worden.

4.3. Nu Consument voldoende bekend was met het feit dat zijn totale aansprakelijkheid zodanig was, dat sprake was van een uitzonderlijke situatie, was het duidelijk dat oversluiting naar een andere financier (het risico waarop Consument doelt) niet eenvoudig zou zijn. Dat zulks alleen veroorzaakt is door de hoofdelijke aansprakelijkheid is onjuist, immers het nieuwe woonhuis van Consument bepaalde de totale aansprakelijkheid mede. Het is daarom eveneens onjuist Aangeslotene te verwijten dat zij Consument niet gewezen heeft op de risico's verbonden aan de hoofdelijke aansprakelijkheid. Dat de totale aansprakelijkheid oversluiting zou kunnen bemoeilijken was, gezien de aan Consument bekende situatie, aan de verstrekte financiering inherent.

4.4. De Commissie is voorts met Consument van oordeel dat het in de rede ligt dat hij uit de hoofdelijke verplichtingen betreffende het woonhuis van zijn ex-partner ontslagen zou worden, mits uiteraard voldoende zekerheid voor de hypothecaire geldlening overblijft en de ex-partner voldoet aan de financieringsnormen van Aangeslotene. Aangeslotene heeft naar het oordeel van de Commissie gedurende de schriftelijke procedure en ter zitting voldoende toegelicht dat zij een onderzoek heeft gedaan naar de financiële draagkracht van de ex-partner. De Commissie treedt niet in het kredietbeleid van Aangeslotene; hetgeen Aangeslotene ter zitting terzake het inkomen van de ex-partner heeft medegedeeld geeft geen aanleiding te veronderstellen dat zij haar beleid onjuist heeft toegepast. Consument heeft daarover in elk geval onvoldoende gesteld. De Commissie acht het daarom begrijpelijk dat Aangeslotene Consument niet uit de hoofdelijkheid wil ontslaan.

4.5. Naar het oordeel van de Commissie is het dan ook niet gebleken dat Aangeslotene haar zorgplicht jegens Consument heeft geschonden. De Commissie ziet geen juridische grondslag voor toewijzing van de vordering.

5. Beslissing

De Commissie bepaalt bij bindend advies dat de vordering van Consument wordt afgewezen.

KiFiD
Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak.